

La Sala Fiveller i el Centre d'Estudis Molletans (CEM)

Joaquim Brustenga i Miquel

Ex-Rector de la Parròquia i Membre d'Honor del CEM

l C.E.M. va néixer de la voluntat de potenciar i divulgar el coneixement de la història de Mollet, de la vida passada i present de la nostra ciutat, una vida que vol estar oberta al futur.

En definitiva, el Centre d'Estudis Molletans va néixer per a promoció de la cultura a la nostra ciutat. L'Ajuntament en fou el promotor, liderat pel Sr. Oriol Fort, Regidor de Cultura. Es va demanar la col·laboració d'unes persones vinculades al món de l'ensenyament de la història i d'altres àmbits de la cultura, algunes de les quals estaven vinculades a la Sala Fiveller, entitat de la parròquia de Sant Vicenç que des del rectorat de Mn. Joan Galtés havien iniciat la publicació anual de *Notes* històriques, coincidint amb les celebracions de la festa major de Sant Vicenç. Més endavant, la Sala Fiveller ha organitzat els «Sopars-tertúlia» mensuals, amb la presentació de temes de divulgació cultural i temes relacionats amb la fe, la vida i el pensament de l'Església. També Sala Fiveller participa en la «Fira del Llibre» en la diada de Sant Jordi, oferint el llibre de caire religiós.

L'Ajuntament va suggerir a la Sala Fiveller de ser, les dues entitats, cofundadores del Centre d'Estudis Molletans.

Voldria explicar aquí, en veu alta, la –diem-ne– filosofia de fons, que va

moreu al grup responsable de la Sala Fiveller a acceptar l'oferta i a caminar junts en aquesta nova i engrescadora iniciativa cultural de Mollet.

.....

Faré una ràpida mirada a la història de les relacions Església i societat, Església i cultura. Entenem la paraula «cultura» en el sentit més ampli que li solen atribuir molts escriptors i filòsofs: «La cultura és una totalitat complexa que enclou els coneixements, les creences, l'art, la moral, les lleis, els costums i qualsevol altres habituds i capacitats adquirides per l'home, en tant que és membre d'una societat» (J. M. Castellet, «Per un debat sobre la cultura a Catalunya» Barcelona 1983, pp. 18-19).

A Europa, durant llargs segles hem viscut en la «societas christiana» (societat cristiana). La Religió, posseïdora de la Veritat i, per tant, immutable, era el garant de l'ordre social, polític i cultural d'Europa.

Amb el pensament modernista –la Modernitat– que s'obre camí durant el segle XIX, la societat pren consciència d'ella mateixa i s'emancipa de la fe cristiana. L'Església va tenir moltes dificultats per acceptar aquesta nova realitat i admetre l'autonomia de les realitats terrenes. Serà el Concili Vaticà II (anys 1962-1965) en la Constitució de l'Església en el món actual (n. 36) que afirmarà: «Les coses creades i la mateixa societat frueixen de les seves pròpies lleis i valors, que l'home ha de descobrir, emprar i ordenar. Totes les coses estan dotades de consistència, veritat i bondat pròpies, que l'home ha de respectar».

Per tant, la fe cristiana no es pot imposar a ningú. La fe serà «llum» que il·lumina les realitats humanes, pels qui, naturalment, vulguin deixar-se il·luminar. Serà «llevat», capaç de fermentar la vida dels homes i de la societat. L'Església serà com «la font que raja en la plaça del poble» (Joan XXIII) per a tothom qui vulgui beure de la «font de la vida». L'Església serà la «servidora de la humanitat» (Pau VI), no pas la que domina, mana i controla la vida de la societat humana.

Més encara, l'actitud dels cristians i de les comunitats de fe haurà de ser, no només de respecte vers la societat humana, però allunyats i vivint al marge d'ella, per a no infectar-se del mal del món dolent i pervers, sinó que haurà d'estar amarada de simpatia vers el món, que els cristians hem d'estimar amb amor entranyable. El Concili de les diòcesis catalanes (any 1996) va proclamar: «Sentim el goig d'anunciar l'Evangeli del Regne de Déu i el vivim en la nostra societat concreta, marcada per la secularització i pel pluralisme».

La comunitat cristiana, doncs, no pot restar tancada i aïllada del món que l'envolta. Ben al contrari, ha d'estar amb les portes i les finestres

ben obertes al món, sense pors ni recels. Ha de ser comunitat oberta, atenta al món, solidària.

.....

El grup de la Sala Fiveller ens vàrem situar en aquestes actituds de fons, convençuts que Església i poble podem caminar junts, podem ajudar-nos i enriquir-nos mútuament, que l'Església, concretament en l'àmbit cultural, pot fer la seva aportació, perquè té una llarga i valuosa trajectòria de servei a la cultura universal, i molt concretament, a la cultura europea.

A més a més, els cristians, en un context de secularització creixent, d'indiferentisme religiós, de postmodernitat, tenim la temptació de «privatitzar» la nostra fe; és a dir, reduir-la a l'àmbit de la pròpia consciència, al marge de la vida del món. En la sala Fiveller no hem volgut caure en aquest parany. Per això hem volgut pujar al tren del CEM i comprometre'ns a tirar-lo endavant, entre tots, per fer un bon servei al món cultural de Mollet.